

Аллоҳнинг йўлида сарфланган мол

10:28 / 14 ноябрь 392

هُلِّلَا يِضَرَ رَؤْيِرُهُ يِبَا نَع
هُلِّلَا يِلَّصَّ يِبَّنَلَا نَع هُنَع
مُؤَيُّنَمَ ام: لَاقَ مَّ لَسَوِ هِيَلَع
أَلَا هِي فُ دَابِّعُ لَأُ حَبُّ صِي
لُؤُقَيَّ فِ، نَ أَلْزَنِي نَ أَلْكَ لَم
أَقْفَنُ مَطْعَا مُهَّلَلَا: أَمُّ هُدَحَا
مُّهَّلَلَا: رُخْ أَلَا لُؤُقَيَّ وِ، أَفَلَاخ

أُمُّهَاوَر . أَفَلَتِ الْكِسْمُ مَطْعَا يَسْأَلُونَ لَأَوْ نَاخِي شَلَا

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Бандалар тонг оттирган ҳар бир кунда албатта, икки фаришта нозил бўлади. Улардан бири:

«Аллоҳим! Инфоқ қилувчига эваз бергин», дейди.

Иккинчиси эса:

«Аллоҳим! Зиқнага йўқотиш бергин», дейди», дедилар».

Иккисини икки Шайх ва Насайй ривоят қилганлар.

Ҳар куни эрталаб ер юзига иккита фаришта маълум вазифа билан тушар экан. Улардан бирининг вазифаси молу дунёсини инфоқ қилувчи кишига ўша моли ўрнига ундан кўра яхшироқ эваз сўраб, нидо (дуо) қилиш экан. Иккинчи фариштанинг вазифаси эса зиқна, хасиснинг моли талофатга учрашини тилаб, дуо қилиб туриш экан.

Албатта, фаришталарнинг дуоси мақбулдир. Шунинг учун ҳеч қачон мумсик бўлмаслик керак. Доимо молни Аллоҳ кўрсатган жойларга инфоқ қилишга, шу жумладан, закотни ҳам ўз ўрнига адо этишга ҳаракат қилиш лозим. Уни Аллоҳнинг йўлида етказиш пайдан бўлиш керак. Зеро, Аллоҳнинг йўлида сарфланган мол ҳеч қачон зое кетмайди. Аксинча, инфоқ қилинган, закоти чиқарилган молга барака киради. Фаришталарнинг дуоси ила кетган молнинг ўрнига ундан кўпроқ ва яхшироғи келади.

«Ҳадис ва ҳаёт» китоби асосида тайёрланди